

Käy viha vastaan rakkaavven hyvvee tahtoo
Se tahtomattaan kaeken lahtoo
Se laatturin Tuonelan tuas matkaan laettaa
Se elämän ja kuoleman yhteen naettaa

Ilimoelle kajahtaa itkuvirsj' ja verreen peittyy rannat
Kalaman viisuva veisataan, se kaavvas tiältä kantaa
Synkän sävelen tahissa lippuu joen vesillä laatta
Rannoella kylän väkj' kuorossa kirroo elon raskaatta

Peleko se sokasoo rohkeennii mielen
Viha verellä tahmoo kuivunneen kielen
Ja tuas on matkalla Tuonelan laatta
Parantamaan immeisten saeraatta

Ee sielu sua raahoo koskaan, ee ikkään
Ee raakkoo ikkään raahota mikkään
On mullassa tomumaja maenen vaenen
Surkeen immeisen aenokaenen